

ΑΛΒΑΝΙΚΟ- ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΟΧΥΡΩΝ

Με την ευκαιρία της επετείου της Θρυλικής μάχης

των Οχυρών την 6-4-1941

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ:

«ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΈΠΟΣ ΤΟΥ 1940 -41

(Ποιητική παρουσίαση του Δημ. Π. Τόρβα, Αντιστρατήγου ε.α)

Πού να κατέβω για να ψάξω, πού ν' ανεβώ για να κοιτάξω!
Μέσα στου Αχέροντα τα...βάθη ή στ' Όλυμπου τα Θεία πάθη;

Σ' αυτές τις άκρες της ...αβύσσου, κάποιες μορφές του παραδείσου,
κάτω και πάνω φτερουγίζουν...αιώνες τώρα και σαλπίζουν.

Υμνούν, οι πρώτες, το σκοτάδι, στολίζουν κι' ωραιοποιούν τον Άδη.
Κι' απ' την κορφή τ' Όλύμπου οι άλλες, μας στέλνουν τ' ουρανού τις στάλες,
αυτές που παίρνουν απ' τ' αστέρια, απ' των αγγέλων τα λημέρια!
Στάλες δροσιάς και αύρας θείας, μαγιά της ΑΣΤΡΙΚΗΣ ΟΥΣΙΑΣ!!!

ΕΛΛΑΔΑ, μες στα σπλάγνα σου πόσα μυστήρια κρύβεις
πόσες φορές αυτής της γης, τους κόσμους θα θαμπώσεις!

Σοφά και θείανάματα σε ραίνουν, σ' ανατρέφουν
ρίζες βαθιές απλώνουνε και σε ταΐζουν δόξα...

Μήτρα σκληρή, ακριβόπλαστη, μάνα σοφών, ηρώων,
γενιάς τιτάνων Ρήγισσα πες μας τα μυστικά σου:
Πώς γίνεται να στέκεσαι πέντε χιλιάδες χρόνια,
ορθή, κομψή, αλύγιστη, δαφνοστεφανωμένη !

Πώς στάθηκες στα τρίστρατα με το σπαθί στο χέρι,
με την αγρύπνια του μυαλού και της ψυχής το σθένος !
Ταυτόχρονα, ασταμάτητα σ' όλη την οικουμένη,
σοφίας στέλνεις θησαυρούς και μύρια τέχνης δώρα.

Και τώρα εκεί στα τρίκορφα, στα διάσελα, στις βίγλες,
με τα κορμιά σου ατσάλινα, με τις ψυχές σου λαύρες,
να στήσεις τείχη άπαρτα, να πλαστοουργήσεις θαύμα,
καινούργιο και λαμπρότατο, σμαράγδι στους αιώνες!!!

Οι πέντε Ήπειροι της γης στέκονται σαστισμένες,
κοιτάν, ριγούν, θαμπώνονται, καλολογούν, υμνούνε...

Τα «θεομύρωτα» βουνά, μες στα λευκά ντυμένα,
ξαναγεμίζουν ήρωες και σελαγίζουν δόξες.
Και των νεκρών οι φάλαγγες ξύπνησαν και φανήκαν,
μήκαν μπροστά σαλπίζοντας της λευτεριάς τον ύμνο.

Ακμαία κι' ακατάβλητη, η φωνή της ιστορίας
-σάλπισμα χρέους και τιμής και μήτρα ηρωογέννα -
εσήμανε συναγερμό σ' ολόκληρο το έθνος,
να γίνει ηρωοσύναξη και να γενεί το θαύμα!

Οι Έλληνες όλης της γης ξάφνου αφουγκραστήκαν
τα χρεοφόρα ρήματα της μάνας ιστορίας,
κι' αναβαφτίστηκαν με μιάς στην άγια κολυμβήθρα,
πορφυρωμένη μ' αίματα Αγίων και ηρώων.

**Βγήκε του γένους η ψυχή, μ' όλες τις αρετές της,
καθάρια, αδιχόνιαστη, ακριβογέννας κόρη!**

Τούτη η ψυχή ορθώθηκε στα ματωμένα κάστρα,
της άγριας φύσης των βουνών και στου καιρού τη λύσσα.
Τούτη η ψυχή αρματώθηκε μ' άρματα παλιωμένα,
μα με φωτιές λαμπαδιαστές στα στήθια των ηρώων.
Τούτη η ψυχή αγνόησε το δειλιάσμα των άλλων
κι' ούτε ποτέ της των εχθρών μέτρησε τα μεγέθη.

**Σεμνή, σκληρή κι' ακλόνητη, έστηνε φρυκτωρίες,
για ν' αναγγείλει στους λαούς νίκες, θριάμβους, δόξες!!!**

.....

**Τα βουνά τελειώσαν, παρθήκαν, λίγα ερείσματα εχθρού διασωθήκαν,
να κρατούν τη ντροπή του κρυμμένη, δυτικά στο φτωχό Τεπελένι.**

Οι ηγέτες του όλοι αγρυπνούνε, του μετώπου το βόγγημα ζούνε,
μέρες τώρα εδώθε φερμένοι, ιστορίας στιγμές φορτωμένοι.
Τη μεγάλη επίθεση τώρα *(την εαρινή)* να εκπέμψουν θαρρούν είναι ώρα.
τη βαριά τους ντροπή να ξεπλύνουν, την οργή του λαού ν' απαλύνουν.
Και στις εννέα του Μαρτιού, πριν η αυγή χαράξει,
αρχίζει ο γύρος της φωτιάς και η τελευταία πράξη..

**Εδώ σταθείτε ιστορικοί, σιμώστε ποιητάδες
εκπλήξεις να χορτάσετε και θαύματα γιλιάδες!!!**

Μέρες επτά λυσομανούν δώδεκα μεραρχίες,
κανόνια, κι' αερόπλανα, σκάβουν τοποθεσίες,

Καίνε και πυρπολούν τη γη μ' οβίδες και με βόμβες,
μα οι ήρωες караδοκούν σ' άτρωτες κατακόμβες.

Ο Ντούτσε αλλοπρόσαλλος, σαν Νέρωνας κομπάζει,
και το μεγάλο θρίαμβο, της νίκης ετοιμάζει.

Η μοίρα όμως του στέρησε τη λάμψη αυτού του κλέους
γιατί ως ορμούν τα στίφη του, πέφτουν στους ημιθέους,
του γένους, υπερασπιστές του ιερού τους χρέους,
που αγνοούν τους αριθμούς, οβίδες και τις βόμβες
αλλά κουφάρια του εχθρού σωρεύουν, εκατόμβες!!!

Θαύματα απρόσμενα, λαμπρά μοναδικής ανδρείας
μες στο καμίνι της φωτιάς σε υψώματα θυσίας
πέρα από τις ιστορικές του πόλεμου συνήθειες...
Στιγμές που οι μύθοι τρέπονται σε λαμπερές αλήθειες:

Τρεις μεραρχίες τόλμησαν, ύψωμα θέλουν ΈΝΑ, το θρυλικό το άτρωτο ΕΠΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑ ΈΝΑ

Στην κόλαση π' ανάβανε κορμιά χιλιάδες νέων,
άταφα, σκόρπια, αφρόντιστα, κραιπάλη των ορνέων.
Εφτά ημέρες πύρινες και σπιθαμή δεν παίρνουν.
οι νίκες που φαντάστηκαν ήττες φρικτές τους φέρνουν.
Λυσσούν, ορμούν απανωτά άλλες επτά ημέρες.
Μα τους κρατούν στην ήττα τους των νικητών οι σφαίρες.

Είκοσι πέντε του Μαρτιού κόβονται τα φτερά τους,
κάνουν «συγκομιδή» νεκρών, θρηγούν στα φέρετρό τους...!

Κορύφωσε το δράμα τους η Παναγιά η Παρθένα, τη μέρα του Ευαγγελισμού και του εικοσιένα. Τορπίλη που της «δώρισαν», γύρισε στην καρδιά τους, όλεθρος, στάχτη, γαλασμός, κι' όνειδος στη γενιά τους.

Μετά την ήττα της ντροπής και την παγκόσμια γλευή, Ο Ντούτσε τον συναυτουργό προσμένει και γυρεύει...

.....

Κι ο Φύρερ στρέφει τη Στρατιά πού 'χε στη Ρουμανία,
- ταγμένη μες στα σχέδια του αγώνα για Ρωσία -,
να πέσει σιδηρόφρακτη να σπάσει τα Οχυρά μας
αρχές του Απρίλη, ξαφνικά, στα βόρεια σύνορά μας.

Εκατοντάδες άρματα, κανόνια αεροπλάνα
σφυροκοπούν λυσομανούν, μα, ΆΤΡΩΤΗ η μάνα (ΓΗ)
στα σωθικά της, μητρικά, τους ήρωες κρατάει
ν' απορροφούνε τις φωτιές και όποιον αν τολμάει

το μέτωπο το ιερό να σπάσει, να πατήσει,
να τον θερίζουν οι ριπές προτού να βηματίσει...

Τρεις μέρες κόλαση φωτιάς, άπειρες επιθέσεις,
και οι ήρωες ΑΚΙΝΗΤΟΙ απ' τις ταγμένες θέσεις,
μεγάλη απογοήτευση σπέρνουν στον εισβολέα,
που μάταια αγωνίζεται να στήσει εκεί σημαία.

**Ο κόσμος όλος απορεί, αλλόκοτο ζει θαύμα!!!
κι ο Χίτλερ νοιώθει έντονα το πρώτο του το τραύμα!
Πείστηκε πως ο θάνατος, ήρωες δεν αγγίζει...
Γιατί, στον αθανάτων ζουν, το αιώνιο μετερίζι!!!
Θαυμάζει και οργίζεται, παλεύει κι' επιμένει,
μ' απ' την ψυχή στην κούφια γη, καυτή ανάσα βγαίνει!**

**Μαύρος πηχτός Ο ΝΑΖΙΣΜΟΣ, σε παραδείσου κήπους
τολμάει να σπείρει βίαια τους βδελυρούς του ρύπους.
Του παραδείσου οι δράκοντες, άτρωτοι, φλογισμένοι
σφυροκοπούν το σατανά, φεύγουν οι κολασμένοι...**

Μπαίνει από την κερκόπορτα, και εύκολα εισβάλλει
σε διπλανή κατεύθυνση, εκεί, που χώρα άλλη,
είχε αφήσει ανοιχτούς κι αφύλακτους τους δρόμους.
Και χτύπησε ακάθεκτος τους λυγισμένους ώμους
της δοξασμένης χώρας μας που το διπλό της θαύμα
σε Αλβανία κι Οχυρά, γίνεται τώρα τραύμα
θανάσιμο και καιρίο, χωρίς γιατρεία κι ελπίδα
μαύρο σκοτάδι κατοχής κι αίματος πλημμυρίδα...

Βρίσκει τη χώρα πελιδνή, φτωγή κι εξαντλημένη
απ' τον τιτάνιο πόλεμο που μοναχή αφημένη,
στάθηκε άκαμπτη ορθή κι αήττητη στις μάχες
στην Αλβανία, στα Οχυρά, σε κάμπους και σε ράχες,
υψώνοντας ανάστημα, σε δυο αυτοκρατορίες
εγείροντας φάρους αλκής και νίκης φρυκτωρίες!!!

*Ήτανε τριαντάημερο μοναδικών θαυμάτων
που ΜΟΝΟΝ μύθοι ευφάνταστοι και χέρια αθανάτων
απ' τις εννέα του Μαρτιού ως τις εννιά τ' Απρίλη
αιώνιο λάδι ρίζανε στου έθνους το καντήλι!!!*

**Στ' Αλβανικό: το άτρωτο εφτά τριάντα ένα,
στα Οχυρά: λαμπάδιασε ΌΛΟ το εικοσιένα!!!**

*Γιατί, εννέα του Μαρτιού η εαρινή αρχίζει
και στου Απρίλη τις εννιά, ο Χίτλερ ευτελίζει
του Μουσολίνη τις ορδές κι άμεσα αναγνωρίζει
ότι στους ήρωες τιμές ν' αποδοθούν αξίζει!!!*

**Στα οχυρά του Μεταζά, στο εφτά τριάντα ένα,
ξεπέρασαν οι Έλληνες, μέσα σε μήνα ένα,**

*κάθε όριο ηρωισμού, κι έδειξαν στον πλανήτη
τον ασημένιο Αυγερινό κι όχι τον αποσπερίτη!!!*

.....
Ο νικημένος **Φασισμός**, σκυφτός στο Τεπελένι,
γίνεται τώρα "νικητής", πίσω απ' την ματωμένη
σημαία του άγριου **ναζισμού**, που τον φωνάζει πλάι
να του ξεπλύνει την ντροπή χωρίς να τον μετράει
σαν μαχητή αξιόπιστο αλλά επικουρία
σε αποστολές ασφάλειας και σε επιμελητεία...

**Την εβδομάδα των παθών, με του Χριστού μας τα καρφιά,
σταυρώνεται κι' η Λευτεριά, στον ναζισμού τον Γολγοθά.**

Μπαίνουν στη πόλη οι ναζοί κι οι Έλληνες μ' αποστροφή
κλείνουν τα σπίτια, τις αυλές, σωπαίνουν με "κραυγές" βουβές,
οπλίζονται με υπομονή. Κάποιας Ανάστασης κερι
μες στο σκοτάδι το βαθύ, φωτίζει στο κελάρι... εκεί
που η ιστορία της γενιάς, τα μυστικά της λευτεριάς
κρατάει ερμητικά κλειστά και τα φωτίζει μοναχά
όταν **ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ** σπαθιά, κρατήσουν γέροι και παιδιά
να βγούν στους δρόμους, στα βουνά **εκεί που ζει η λευτεριά!**

*Πώς να διακρίνει ο ιστορικός το θαύμα από το δράμα!
Θούρια, ύμνοι, και ψαλμοί και μοιρολόγια αντάμα,
μπλέκονται σ' ένα μάλαμα με άσμα και με κλάμα.
Εδώ, οι λαοί μπερδεύονται και οι Άγιοι δακρύζουν,
μες στο σκοτάδι της σκλαβιάς, οι ήρωες ελπίζουν.*

*Κάπου στην προίκα της γενιάς, η Άγια ευλογία
της Υπερμάχου στρατηγού και η σκέπη της η θεία
όπως μπροστά μας στα βουνά μας ζέσταινε μ' ελπίδες
έτσι θα σβήσει των ναζί τις μαύρες καταιγίδες*

Φθάνουν οι ήρωες «γυμνοί», άοπλοι, ψειριασμένοι,
με τις σημαίες αγκαλιά, με πίκρα ποτισμένοι!!
Στη σταυρωμένη Λευτεριά σιμώνουν και δακρύζουν,
ορκίζονται Ανάσταση κι' αντίσταση αρχίζουν.

**Πόσο σκληρό και άδικο και όμως να συμβαίνει
ποτέ τους να μη νικηθούν και να' ναι νικημένοι!**

Το έπος τούτο της γενιάς σε ύμνους δε χωράει.
ΚΑΙ των σοφών η λογική, σκαλώνει, σταματάει...
Έχει πτυχές αόρατες γωνιές θαυματοφόρες
Μπροστά του γόνυ κλίνανε όλες της γης οι χώρες!

Η ιστορία πρόσταξε στο γύρο αυτό της φρίκης

να ταιριαστεί και να φανεί "χρυσό κλειδί της νίκης!!!(*)

Του γένους τούτου η ψυχή: φως, αρετές και λάμψη
ΔΕΝ βρέθηκε σ' αυτή τη Γη, δύναμη να την κάμψει!
*Ατέλειωτη κι' απύθμενη στα βάθη των αιώνων...
ευλογημένη των Θεών, πηγή θαυμάτων μόνον!
Ρήγισσα ηλιόφερτης γενιάς κι' ατέλειωτης ημέρας,
γέννημα-θρέμμα Λευτεριάς και της Ειρήνης μάνα.
Η ανάσα της και η λάβρα της, θανατικός αγέρας
στα στίφη του σκοταδισμού, στων δολερών τα πλάνα!*

Γενιές τρυφερογέννητες, γενιές που καρτερείτε
γενιές που δεν προλάβετε τη δόξα να χαρείτε,
κοιτάζτε τ' άγρια βουνά, τους τάφους αντικρίστε,
τα κόκαλα της λευτεριάς σκύψτε και προσκυνήστε!
Του γένους είν' αιώνια, και άφθαρτη ουσία,
σπόρος μέσα στα σπλάχνα του και ζώσα περιουσία,
να τον ποτίζει μ' αίματα, να τον φρουρεί μ' ανδρεία.
Του έθνους ακριβό προικιό κι άπαρτο μετερίζι,
π' όντες το κράζουν οι καιροί ν' ανθίζει να καρπίζει!

(*): είναι γνωστό ότι η Ελληνική νίκη στην Αλβανία, ήταν Η ΠΡΩΤΗ
κατά δυνάμεων του άξονα και η καθυστέρηση των Γερμανών
να επιτεθούν στη Ρωσία έδειξε "το πρώτο κλειδί της νίκης"

Δημήτριος Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού

MSci in O.R, from Cranfield Univ. (England) - Electronic Engineer